

Chodníček Járy Cimrmana

Je krátký – okolo 40 metrů – a spojuje ulici Na Honech s Družstevní. Dlážděn je menšími dlaždičkami, těmi, co připomínají mašličku nebo kost a objevují se docela často. Mně osobně se tohle místo líbí a jeho jmenovce, českého génia, mám taky moc ráda. Chodník vede mezi zahradami dvou domů a lemují ho tedy jejich tmavě zelené drátěné ploty a na jednom konci jsou za nimi i keře. A na té samé straně chodníku je i osmiúhelníková kamenná váza, široká jako rozpětí rukou zhruba pětiletého dítěte, vysoká asi metr a zdobená svíslými rýhami. V nádobě jsou malé rostliny a celé to brání vjezdu aut ze silnice na chodníček. Za ní ještě cesta kousek pokračuje k silnici a je lemována mladými stromky. Z malého suššího stromu padají ve svou roční dobu oranžové jeřabiny, hlavně kolem kamenné mísy a okolo ní. A tohle místo, kam spadnou, je docela zastíněné, takže je v druhé půli dne chladné i v létě, kdy si Slunce myslí, že mu nikdo neuteče. Ale Jára vyřeší vše a jeho chodník je jím očividně chráněn, aby nám poskytl stín, i když si nejsem zcela jistá, že je tu pokaždé. Co jsem tudy procházela, byl tu celkem klid, takové jemné ticho jako v podvečer, když všichni míří domů, ale už je skoro noc a mlčí se. Možná se mi to zdá, nebyla sem tam mnohokrát, ale toto místo je dost bokem a nikdy, co jsem ho navštívila, tu nebyl hluk. Kousek odtud jsou za několika domy a ulicemi už jen pole, konec města. Projít přes chodník je možné několika způsoby – můžeme ho prostě přejít, můžeme přes něj běžet, když si tudy zkracujeme cestu, je možnost jím vůbec nejít, kochat se tím, že přes něj jdeme... nebo – a to je podle mě nejlepší, protože na něj nemohou auta, proč se tu nevyřádit? Běžet tam a zpátky, skákat si a smát se, nejlépe s kamarády. Je tu na to dost místa a moc lidí jsem tu neviděla, jen asi jako ve frontě na zmrzlinu někdy uprostřed zimy nebo na horký čaj v parném létě. Takže i procházka malým chodníkem, může být krásný zážitek a zábava. Dále je chodník, podle mě, dobře udržovaný, znova zmiňuji, že jsem ho nenavštívila mnohokrát, ale i tak mi uvízl v paměti. Dobře, každý chodník je trochu zaprášený, ale proti některým místům, je to tu moc hezké. Vždy to tu ráda znovu navštívím.

Michaela Halvová Tercie, Gymnázium Tišnov